

AdRem

Nummer 5, September 2025, Jaargang 45

Inhoud

Wat er allemaal aan de hand was	2	Steengoed	10
Plant van de maand juli	4	Met een boekje in een hoekje	12
Fotogalerij	5	Uit de oude doos	13
Fotogalerij	6	Onder ons gezegd	16
Wilde mutanten: nieuwgroei na slakkenvraat....	7	Jaarprogramma 2025	17
Twee hobby's gemakkelijk te combineren	9		

Succulenta—Afdeling “De Achterhoek”

Opgericht september 1975

Bestuur

Verenigingsavonden:

Iedere tweede donderdagavond van de maand in "Kruidenhof te Mallum" In Eibergen. Aanvang 20:00 uur.

Contributie:

Lidmaatschap € 20,- per jaar.

Naast de contributie voor de afdeling, moet er ook nog € 30,- contributie aan de landelijke vereniging "Succulenta" betaald worden.

Informatie:

Voor informatie over de vereniging kunt u op de hiernaast staande adressen terecht, of op de verenigingsavonden zoals hierboven vermeld staat.

Voorzitter:

Theo Rengelink
Geleijnsestraat 48
7009 KE Doetinchem
0314 324154

Secretaresse:

Annie Heijnen,
Kuipersweg 9
7107 BC Winterswijk
0543 564314

Penningmeester:

Diddy Hoogstraten
Rozenkamp 8
7151 VN Eibergen
0545 472778

Leden:

Trudy Welman
Julianastraat 17
7161 CP Neede
0545 295813

Jurrie Hardiek,
M. Krusemanstraat
122
7513 HM Enschede
053 4301499

Foto voorpagina: ontworpen door Ben

Wat er allemaal aan de hand was

Met deze september-editie van ons aller AdRem bereiken we een flinke mijlpaal: 50 jaar afdeling Achterhoek!

Hoera en een applausje voor ons allemaal! In het bijzonder natuurlijk voor Henk en Annie, zonder jullie onvermoeibare inzet door al die jaren heen waren we nooit geweest waar we nu zijn: Een halve eeuw lang een enthousiaste club liefhebbers waar onze gemeenschappelijke kennis en liefde voor cactussen en vetplanten wordt uitgebreid en verdiept, maar vooral een gezellig clubje vrienden. Maar ook aan de rest van de leden/vrijwilligers en iedereen die ons een warm hart toedraagt: Dank jullie wel! Op naar de volgende 50!

Aangezien we het komende jaar dus een jubileumjaar vieren, leek het ons van het bestuur (en Ben) een leuk idee om alle (oud)leden op te roepen om iets te vertellen in de AdRem over bijvoorbeeld een bijzondere plant en/of hoe je bij cactussen of de club bent gekomen. Dit hoeft echt geen lang artikel te zijn en wie hulp nodig heeft meldt het aan ons, dan kan ik altijd helpen met schrijven bijvoorbeeld.

Ook wil ik aan alle leden vragen of iemand nog planten heeft die ouder zijn dan de club, dus bijvoorbeeld planten van Bas van Gelder of anderszins planten waarvan je het vermoeden hebt dat ze oud zijn. Persoonlijk ben ik erg geïnteresseerd in de maximale leeftijd van *Digitorebutia*'s, maar elke oude plant lijkt me een dankbaar onderwerp voor een artikeltje. Deze kun je dan zelf schrijven, maar dat kan ik ook eventueel doen.

In de Succulenta van augustus staat het artikel over de geschiedenis van de afdeling, met een stel leuke foto's. Ik zag alleen dat het onderschrift bij de foto in het van Gimborn arboretum verkeerd is, maar ja.

Aansluitend staat het artikel: Waarom? Daarom! Van onze oprichter en eerste voorzitter Bas van Gelder. De veteranen zullen het artikel wellicht herkennen, het heeft in 1984 en in 2000 in de AdRem gestaan. Hij weet als geen ander te verwoorden wat we toch met die stékkedinge moeten.

In de kas groeit alles lekker voor zich heen en in de moestuin hebben de cactussen het ook erg naar hun zin. Hier en daar wat vogelpoep, extra mest! Wel heeft een vogel aan mijn mooiste *Rebutia heliosa* zitten pikken, maar de schadde lijkt mee te vallen en de plant is de wondjes al aan het helen.

Gelukkig hebben de vogels de naambordjes nog niet ontdekt als iets interessants dat het waard is nader te bekijken, misschien komt dat nog. Dan moet ik gewoon zorgen dat ik tegen die tijd alle planten uit m'n hoofd ken, moet kunnen, het zijn er maar zo'n 420, haha.

Nu maar hopen dat ik niet teveel uitval krijg door dat natte weer, maar mijn proef van vorig jaar ging goed, dus als we niet meer water krijgen dan vorig jaar moet het goed gaan.

Foto 1: *Pterocactus tuberosa*

Via Henk heb ik laatst twee kratten met *Pterocactussen* van Albert Hofman gekregen. Hele mooie kleine plantjes uit de familie van de *Opuntia*'s. Ik heb zelf wat mooie gehouden en doe er af en toe wat naar de verloting, allemaal verschillende soorten. De rest heeft Herold, mijn *Opuntia*-vriend uit Wijchen opgehaald, hij had net zijn nieuwe kasje gereed en was er heel blij mee.

Ptero's zie je eigenlijk ook haast nooit in de handel of op een beurs. En dan meestal de *P. tuberosa*, die de meesten al hebben.

Zo heb ik deze zomer mijn eerste *Pterocactus*-bloem gezien, dankjewel Albert!

Theo

Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers
van cactussen en andere vetplanten

Plant van de maand juli

Escobaria laredoi

Foto 2: *Escobaria laredoi*

Deze mooie plant is gewonnen door Bennie op de verloting van juli. Dit is nu echt zo'n geslacht waar ik niets van afweet. Reden genoeg om me eens te verdiepen in deze Noord-Amerikaanse cactussen.

Het geslacht *Escobaria* komt uit Noord-Amerika en bestaat uit kleine ronde of cilindrische, solitair of clusterend groeiende stammen met tuberkels (een verdikking waar het areool bovenop staat). De meeste soorten zijn eerst als *Mammillaria* en vaak later als *Coryphantha* beschreven. Het verschil met *Mammillaria* bestaat erin dat ze uit het groeicentrum bloeien en niet zoals *Mammillaria* in een krans rond het groeicentrum. Van *Coryphantha* verschillen ze

voornamelijk op het gebied van de zaden. *Escobaria*-zaden hebben een putje, in tegenstelling tot *Coryphantha* die zaden met een netstructuur (reticulair) hebben.

Deze plant is beschreven als *Coryphantha laredoi* door Glass en Foster. In 1979 is hij door N.P. Taylor overgeplaatst naar *Escobaria* in het Engelse cactusblaadje. Ik heb niet kunnen vinden waarop de soortnaam 'laredoi' is gebaseerd. Ik dacht eerst aan de stad Laredo in de VS, maar daar komt hij niet voor. De meeste soorten komen in de warme delen van Mexico voor, maar er zijn ook twee soorten die tot in Canada voorkomen en dus aardig vorstbestendig zijn (tot -20°C volgens Ruud Tropper). Er komt ook een soort voor op Cuba.

Deze soort (laredoi) komt voor in zuidwest-Coahuila, een staat in Mexico, in de buurt van Santa Victoria. Hier groeit hij op heuvelhellingen en rotsen tussen de 1900 en 2200 meter boven zeeniveau. De planten zijn relatief snelgroeiend en blijven vrij laag met leden in de vorm van een ei, 4 tot 4,5 cm doorsnede. De leden zijn helemaal bedekt met witte stekels, die het zicht op de forse (tot 1 cm) tuberkels vrijwel ontnemen. Ze lopen aan de basis uit en vormen zo grote clusters van stammetjes. In het voorjaar bloeien ze heel dankbaar met meerdere paars-rose bloemen uit het groeipunt in het midden.

Als ze droog gehouden worden in de winter kunnen ze tot -5 graden Celsius verdragen, maar het verdient aanbeveling om ze toch boven het vriespunt te houden in de winter. Als medium willen ze graag een klein beetje organische stof in het mengsel, verder ons normale grondmengsel, als het maar goed draineert!

De soort wordt niet veel aangeboden. Dit exemplaar is aangeschaft op de plantenbeurs bij Ubink in april, samen met andere zeldzamere planten als een *Mila* en een *Coryphantha*.

Bron: Cactiguide.com, Llifile en de Succulenta (Tropper)

Theo

Fotogalerij

Verzorgd door Theo.

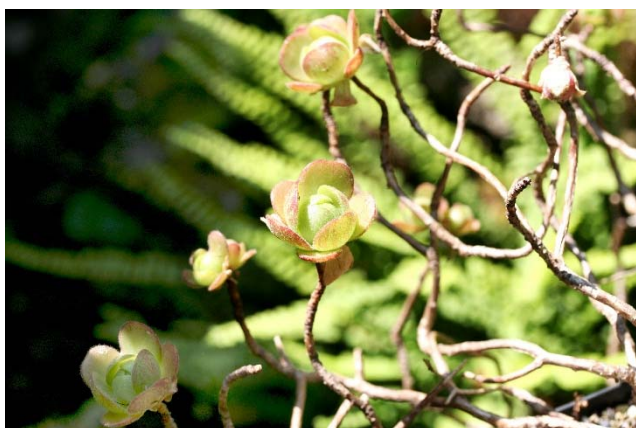

Foto 3: *Aeonium saundersonii*

Foto 4: *Sulcorebutia naunacaensis*

Foto 5: *Aylostera ithyacantha*

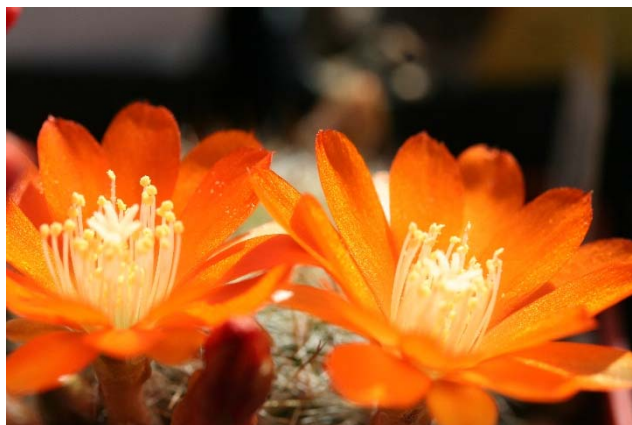

Foto 6: *Aylostera* sp.

Foto 7: *Cylindropuntia mandragora*

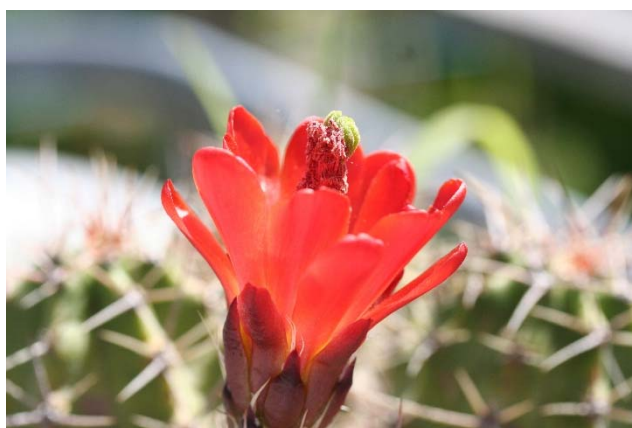

Foto 8: *Echinocereus trichlochidiates*

Fotogalerij

Verzorgd door Trudy (gemaakt in de botanische tuin van Marburg).

Foto 9: *Cleistocactus strausii*

Foto 10: *Trichocereus candicans*

Foto 11: *Kalanchoe hildebrandtii*

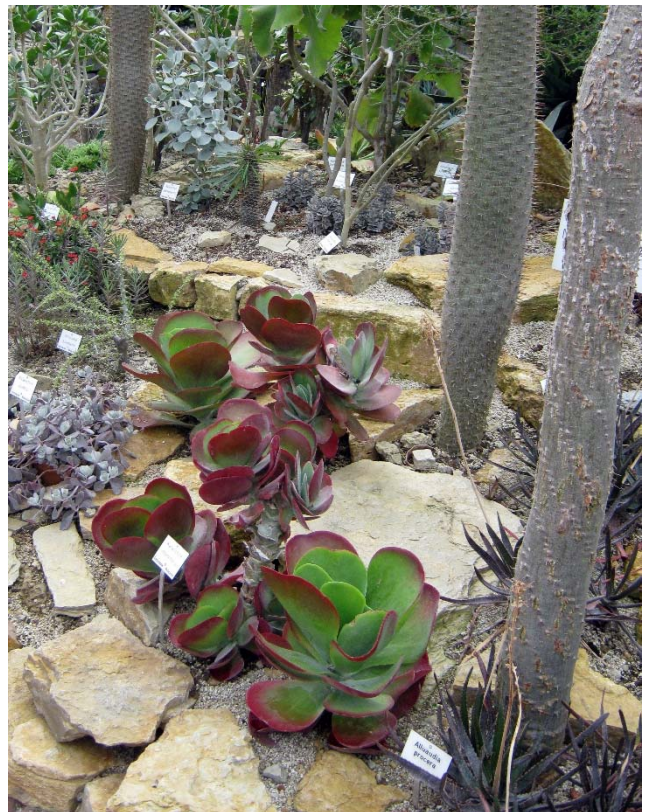

Foto 12: *Kalanchoe thyrsiflora*

Wilde mutanten: nieuwgroei na slakkenvraat

Normaal gesproken behandel ik hier planten die vreemde groeiwijzen vertonen, meestal veroorzaakt door micro-organismen als virussen of bacteriën, of althans dat vermoeden we. Hier wil ik graag een vreemde groeiwijze bespreken die veroorzaakt wordt door een macro-organisme: een naaktslak. Vorig jaar hadden we een horror-slakkenzomer, zoals jullie je nog wel kunnen herinneren. Nu ik dit schrijf, half juli, lijkt het er weer op dat we een natte zomer krijgen, maar de aantallen slakken van vorig jaar zullen we hopelijk niet meer halen.

Foto 13: *Trichocereus die Armato* wil zijn.

De grote *Trichocereus pachanoi*, die ik van Cees heb overgenomen en waarbij varentjes in de pot groeien, kreeg rond juli vorig jaar ook last van slakkenvraat. Dit uitte zich in gaatjes in de groeipunten die de slakken met hun rasptongen hadden uitgelepeld. (Het zag er ook echt uit als uitgelepeld.) De leden van de plant waren zeker langer dan 1 meter, zodat de slak glibberend over elk lid heeft moeten kruipen om de top te bereiken.

Nergens was er verder schade te bekennen, alleen in het zachte groeipunt bovenop elk lid. Bij het ene lid bleef het bij lichtjes afgeknabbelde areolen, bij een ander werd het complete groeipunt weggevreten. Door de slijmsporen te volgen kon ik de boosdoener opsporen en vernietigen.

In eerste instantie raakte ik lichtjes in paniek toen ik zag wat ze met mijn mooie plant hadden gedaan. Ik was bang voor het afsterven of weggroten van de leden. Vijf van de acht leden hadden schade opgelopen en je keek dus naar verse wonden, maximaal 2 centimeter breed en van verschillende dieptes.

Binnen een paar dagen begon zich wondweefsel (callus) te vormen, wat er verkurkt uitziet. Zo heeft de plant de wonden snel geheeld en voorkomen dat er rot zou optreden door het steeds natte regenweer. Zelfs het lid met de diepste wond – een gat van een halve centimeter breed en 8 centimeter diep – is tot op heden niet gaan rotten.

Dit voorjaar heb ik de plant weer op zijn vaste plek in de tuin gezet. Alle gave leden groeiden normaal door zich te strekken. Alle beschadigde leden, op één na, begonnen bij het hoogst gelegen areool uit te lopen, waarna zich een nieuw lid vormt.

De callusgroei of verkurking na beschadiging is ook mooi te zien op de foto van de Tricho. Omdat de groeipunten maar lichtjes beschadigd waren, ziet het er nu uit alsof de nieuwgroei precies recht bovenop het vorige lid staat. Nu de leden wat verder gegroeid zijn, lijkt het echt alsof we hier met een cactus te maken hebben die elk groeiseizoen een nieuw lid maakt en afsluit.

Foto 14: *Armatocereus* sp. (bron www.alamy.com)

Armatocereus is zo'n geslacht uit Peru. Dit zijn boom-/struikvormende cactussen die elk groeiseizoen een nieuw afgerond lid bovenop de vorige plaatsen. De reden waarom bijvoorbeeld een *Armatocereus* deze groeiwijze erop nahoudt, is me niet helemaal duidelijk. Maar bij mijn plant lijkt het me dat de gewone groeiwijze – het lid strekken door het groeipunt omhoog te schuiven – niet meer mogelijk is omdat de punt beschadigd is en kurk heeft gevormd dat niet uitzet of meegroeit. Hierdoor is de plant genoodzaakt opnieuw te beginnen en loopt hij dus uit. Omdat er slechts weinig van de top

beschadigd is, loopt het hoogste areool uit, dat dan dicht bij het midden van het lid zit. Nadat het lid dikker is gegroeid, lijkt het alsof het altijd zo hoort.

Dit zorgt voor een atypische groeiwijze of habitus en geeft mij dus voer voor dit artikeltje. Nooit gedacht dat ik dit zou zeggen (schrijven): misschien, heel misschien, zijn slakken soms toch ergens goed voor!

Theo

Twée hobby's gemakkelijk te combineren

Foto 15: *Aster tripolium* (zulte, zeeaster)

We beginnen met zulte (*Aster tripolium*), ook wel zeeaster genoemd. Deze tweejarige plant uit de familie van de samengesteldbloemigen (*Compositae* of *Asteraceae*) groeit op kwelders die onder invloed staan van het getij. Je vindt haar in de rivierdelta, op de Waddeneilanden en langs de Waddenkust. Ze kan tot twee meter hoog worden, al blijft ze meestal onder de één meter. De roze bloemen bloeien van juli tot in november. De zaden kiemen alleen als er niet te veel zout in de bodem zit. De

plant vermeerderd zich via wortelstokken. Vroeger werd ze in Zeeland verzameld voor consumptie, en tot op de dag van vandaag wordt ze nog als groente geteeld. Zulte kan bovendien zware metalen uit vervuild water opnemen. Op deze plant leven zeker twintig insectensoorten, waaronder de schorzijdebij, die zelfs uitsluitend op deze soort voorkomt. De naam Aster betekent “ster”, verwijzend naar de stervormige bloemhoofdjes. Tripolium is een oude Griekse plantennaam die verwijst naar een drievoudige kleurverandering van de bloemen.

Foto 16: *Luronium natans* (waterweegbree)

De tweede plant is het drijvend waterweegbree (*Luronium natans*) uit de waterweegbreefamilie (*Alismataceae*). Een drijvende plant die voorkomt in helder, fosfaatarm en licht zuur water. In Nederland is dit een zeldzame soort, met het zwaartepunt van de verspreiding in Noord-Brabant. De witte bloemen bloeien van mei tot en met augustus. Vanuit het centrum van de rozet kunnen uitlopers ontstaan die tot een meter lang worden. Luronium is een oude plantennaam; natans

betekent “drijvend”.

Foto 17: *Narthecium ossifragum* (beenbreek)

De derde plant is beenbreek (*Narthecium ossifragum*) uit de leliëfamilie (*Liliaceae*). Deze vaste plant komt voor op venige heidevelden en in blauwgraslanden, en wordt tot zo'n 30 cm hoog. In Nederland staat ze op de Rode Lijst. De gele bloemen verschijnen van juni tot augustus. Ooit dacht men dat de plant botbreuken veroorzaakte, met name bij schapen: het eten ervan zou de botten bros maken. Later werd het slijm van de plant echter juist als geneeskrachtig middel gebruikt bij botbreuken. De naam

Narthecium komt van het Griekse narthex, wat “holle stengel” betekent. Ossifragum is Latijn, en betekent “beenbrekend” (os = been, frangere = breken).

Dat was het weer voor nu. Tot de volgende keer!

Jur

Steengoed

Cephalanthus occidentalis 'Magical Moonlight' – Een betoverende verschijning in de tuin

Hoewel wij als cactusliefhebbers gewend zijn aan de stekelige schoonheden uit droge gebieden, is het soms verfrissend om onze blik te verbreden naar andere opmerkelijke planten.

Cephalanthus occidentalis, beter bekend als kogelbloem of knoopstruik, verdient zeker onze aandacht - vooral de prachtige cultivar 'Magical Moonlight'.

Deze inheemse Noord-Amerikaanse struik behoort tot de *Rubiaceae* familie en biedt een fascinerende tegenstelling met onze geliefde cactussen. Waar cactussen hun schoonheid vinden in eenvoud en aanpassing aan droogte, toont *Cephalanthus occidentalis* zijn pracht juist in weelderige groei en zijn liefde voor vocht.

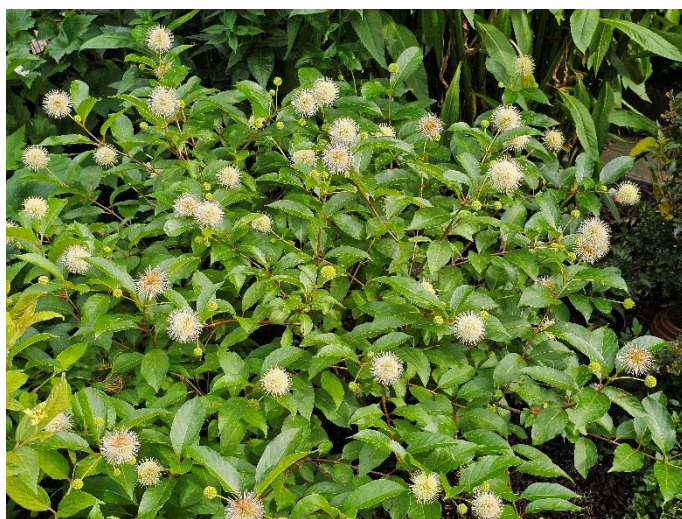

Foto 18: *Cephalanthus occidentalis* 'Magical Moonlight'

Beschrijving

Cephalanthus occidentalis 'Magical Moonlight' is een bladverliezende struik die uitgroeit tot een indrukwekkende verschijning van 1,5 tot 2,5 meter hoogte en breedte. De struik heeft een natuurlijk ronde, bolvormige groeiwijze die hem een evenwichtige uitstraling geeft.

Het bijzondere van deze cultivar zit hem in het blad. De bladeren zijn langwerpig-ovaal, tegenoverstaand geplaatst en hebben een opvallende glanzend groene kleur met een subtiele zilverachtige

ondertoon. Deze 'Magical Moonlight' dankt zijn naam aan de manier waarop het blad het licht reflecteert, wat zorgt voor een bijna magisch schijnsel, vooral in de avonduren.

De werkelijke attractie van deze struik zijn echter de bloemen. Van juni tot september produceert 'Magical Moonlight' talloze bolvormige bloemhoofdjes van ongeveer 3-4 centimeter doorsnee. Deze crèmewitte tot lichtgele bloemen hebben een unieke knoopvorm - vandaar de Nederlandse naam knoopstruik. Elke bloembol bestaat uit tientallen kleine, buisvormige bloempjes met lange, uitstekende meeldraden die de bloem een pluizig uiterlijk geven.

De bloemen verspreiden een heerlijke, zoete geur die bijen, vlinders en andere bestuivers massaal aantrekt. Na de bloei ontwikkelen zich kleine, ronde zaaddoosjes die in de herfst openspringen.

Herkomst en natuurlijke habitat

Cephalanthus occidentalis komt van nature voor in het oosten van Noord-Amerika, van Canada tot Florida en westelijk tot Texas en Californië. In de wilde natuur groeit hij voornamelijk langs oevers van meren, vijvers, moerassen en langzaam stromende beken. Deze natuurlijke voorkeur voor vochtige standplaatsen is belangrijk om te begrijpen voor een succesvolle teelt.

Foto 19: Detail van de *C. occidentalis* 'Magical Moonlight'

Foto 20: Zaaddoos van de *C. occidentalis* 'Magical Moonlight'

Standplaats en grondsoort

Voor optimale groei heeft 'Magical Moonlight' een zonnige tot licht beschaduwde standplaats nodig. Hoewel de plant ook in volle zon gedijt, komt de bijzondere bladkleur het best tot zijn recht bij enkele uren ochtend- of avondzon.

Wat betreft grondsoort is deze struik verrassend tolerant. Hij groeit goed in normale tuingrond, maar heeft wel een voorkeur voor vochtige tot natte grond. De grond mag zelfs tijdelijk onder water staan - een eigenschap die hem geschikt maakt voor vijveroevers, nabij waterpartijen of in vochtige borders.

Deze struik komt prachtig tot zijn recht als solitair exemplaar, maar is ook geschikt voor groepsaanplant. De langdurige bloei en de aantrekkingskracht op bestuivers maken hem ook waardevol voor natuurtuinen.

Verzorging en onderhoud

Het onderhoud van *Cephalanthus occidentalis* 'Magical Moonlight' is relatief eenvoudig. Water geven is het belangrijkste aandachtspunt: zorg ervoor dat de grond altijd vochtig blijft, vooral tijdens droge periodes. Mulchen rond de basis helpt vocht vast te houden.

Bemesting is nauwelijks nodig. Een jaarlijkse gift compost in het voorjaar is voldoende. Snoei is optioneel en kan het best in het late voorjaar gebeuren, vlak voor de nieuwe groei begint. De struik bloeit op eenjarig hout, dus te late snoei kan ten koste gaan van de bloei.

Winterhardheid

'Magical Moonlight' is goed winterhard tot ongeveer -25°C, wat hem geschikt maakt voor het Nederlandse klimaat. In strenge winters kunnen de toppen iets terugvriezen, maar de struik zal in het voorjaar weer uitlopen vanuit de basis. Jonge planten kunnen de eerste winters wat extra bescherming gebruiken.

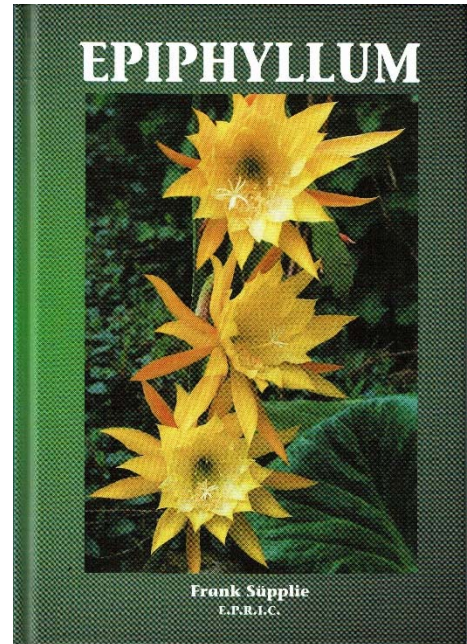
Trudy

Met een boekje in een hoekje

Epiphyllum

Dit keer wil ik graag een klein boekje over *Epiphyllum* bespreken. Het is in een serie verschenen met ook nog een deel 2 over *Epiphyllum*, een deel over *Rhipsalis* & *Lepismium* en een deel over *Schlumbergera*. Sommige andere delen hebben medeauteurs, maar het deel waar ik het nu over heb is geschreven door Frank Süplie, in samenwerking met de E.P.R.I.C foundation, afkorting voor Epiphytic Plant Research and Information Centre, uit Nijmegen.

Het boekje heeft 80 bladzijden, meer dan 500 kleurenfoto's en is half in het Engels en half in het Duits geschreven. Er zijn 2000 boeken gedrukt, volgens mij niet in het Nederlands. Ik lees net zo graag Engels of Duits, maar ik denk dan altijd: kies er een! De markt voor Nederlands zal ook wel amper de moeite zijn om apart te drukken, maar als Nederlandse organisatie...

Het begint met 48 bladzijden met een schier oneindig aantal foto's met hybriden van A tot Z en hun benaming. Voor mij als leek lijken de meeste wel heel erg op elkaar maar ja, dat zeggen ze ook van *Rebutia*'s. Het boekje is ongeveer 20 jaar geleden uitgegeven, wat handig is om te weten als ze het over nieuwe hybriden hebben, die de volgende 6 pagina's beslaan. Aansluitend behandelt hij hybriden van Joyce Carr, een begenadigd kweker uit Australië, die helaas al overleden is.

De botanische soorten worden op 7 pagina's behandeld en het boekje eindigt met een korte aanwijzing over de cultuur van hybriden, ziektes en vermeerdering.

Al met al een mooi boekje met vooral veel foto's van hybriden en een beperkte hoeveelheid tekst. zeker als je bedenkt dat het tweetalig is. Toch bevat het een leuke opsomming van de botanische soorten, ik denk niet compleet, maar dat claimen ze ook niet.

Persoonlijk zou ik graag iets meer tekst en informatie in een boekje zien, maar ik kan me voorstellen dat dat voor andere mensen misschien juist weer een voordeel is. Gezien het tot nu toe mijn enige boek over dit geslacht is ben ik er erg blij mee, zeker ook met het iets lijviger deel over *Rhipsalis* & *Lepismium*, De bespreking hiervan volgt nog.

Ik heb deze boekenreeks van Diddy gekregen, waarvoor dank, maar ze zijn ook te koop op de website van E.P.R.I.C. voor 20 euro per boek en een beetje verzendkosten. website: <http://www.epric.org/>. Als iemand hem lenen wil, je weet waar hij woont.

Theo

Uit de oude doos

Januari 1984

ALS EEN PLANT EENS KON PRATEN.

Mijn naam is CISSUS juttae; ik was de verlotings plant van de maand augustus. De plant van de maand augustus betekent dat eigenlijk; ik wist het niet, maar ik vond het toch wel spannend wat er met mij ging gebeuren. Nu weet ik het; je wordt gewoon door je bezitter in de verloting gedaan en wie je dan wilt moet er een stukje over schrijven. Wie die nieuwe bezitter (ster) wordt, dat moet je dan maar afwachten. Of die wel van je houdt, of je haat, het is echt heel spannend!

Mijn baas zei bij het afscheid: "Nu ga jij in het bad". Ik wist niet eens wat dat betekende, ik was dan ook nog nooit in bad geweest.

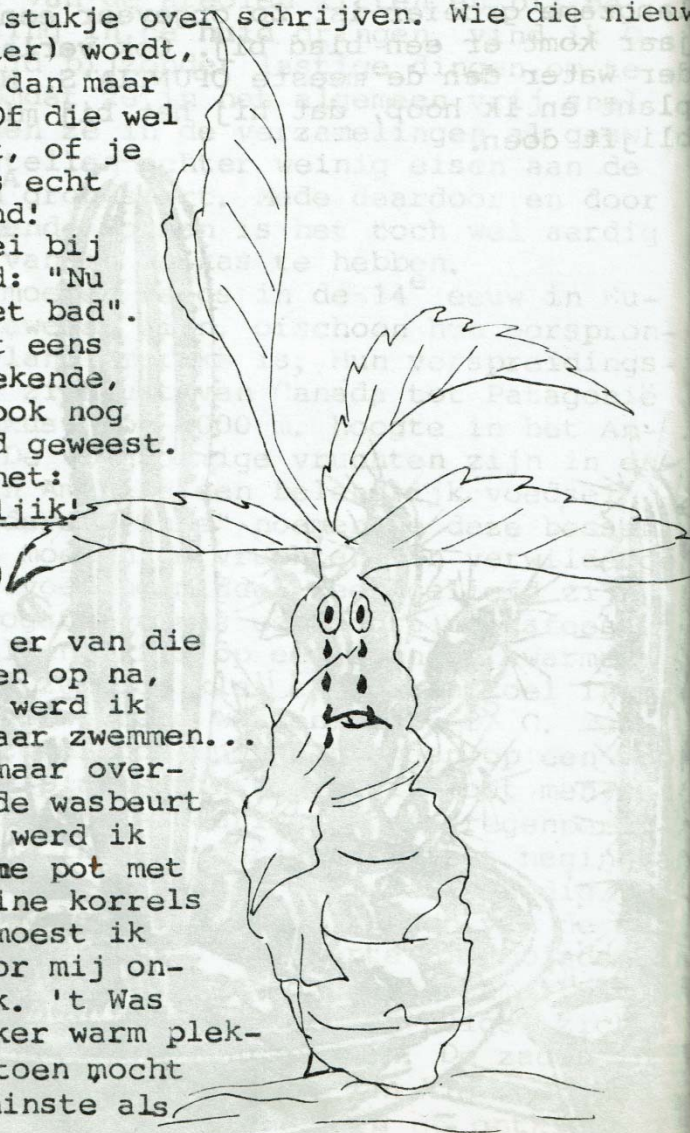
Nu weet ik het: verschrikkelijk!

(en dat met mijn gestel)

Mijn nieuwe bazin houdt er van die gekke fratsen op na, al de grond werd ik kwijt, en maar zwemmen...

Als ik dat maar overleef! Toen de wasbeurt voorbij was werd ik in een bruine pot met van die bruine korrels gezet; wat moest ik daarmee, voor mij onbegrijpelijk. 't Was wel een lekker warm plekje waar ik toen mocht staan, tenminste als

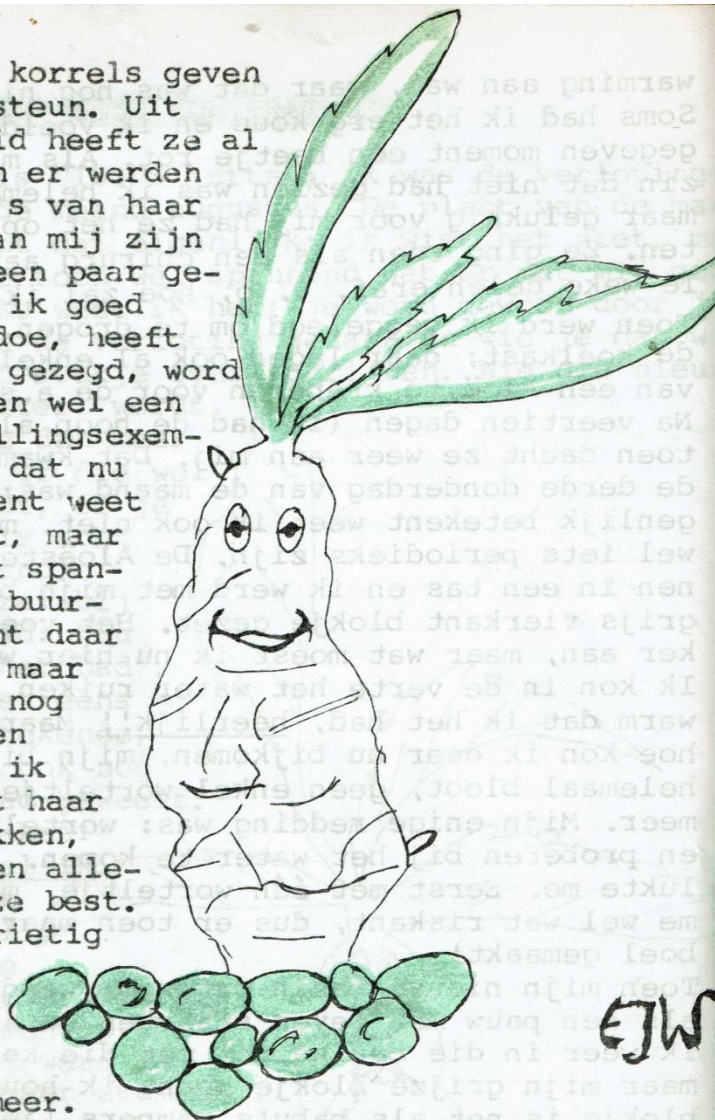
de ver-

warming aan was, maar dat was nog niet hele dagen. Soms had ik het erg koud en ik voelde me op een gegeven moment een beetje rot. Als mijn nieuwe bazin dat niet had gezien was ik helemaal verrot, maar gelukkig voor mij had ze het op tijd in de gaten. Ze ging toen als een chirurg aan het werk, alle weke delen eraf. O, o, hoe zal ik dit overleven? Toen werd ik weggelegd om te drogen, boven op de koelkast; daar lagen ook al enkele stekken van een Aloë te kreperen voor de a.s. verloting. Na veertien dagen (ik had de hoop al opgegeven), toen dacht ze weer aan mij. Dat kwam omdat het de derde donderdag van de maand was; wat dat eigenlijk betekent weet ik ook niet, maar het zal wel iets periodieks zijn. De Aloëstekken verdwenen in een tas en ik werd met mijn billen in een grijs vierkant blokje gezet. Het voelde wel lekker aan, maar wat moest ik nu hier weer mee? Ik kon in de verte het water ruiken en lekker warm dat ik het had, heerlijk!! Maar dat water, hoe kon ik daar nu bijkomen, mijn billen waren helemaal bloot, geen enkel worteltje bezat ik meer. Mijn enige redding was: worteltjes vormen en proberen bij het water te komen... en dat lukte me. Eerst met één worteltje, maar dat leek me wel wat riskant, dus er toen maar een heleboel gemaakt!

Toen mijn nieuwe bazin dat zag, werd ze zo trots als een pauw met zeven staarten en als dank werd ik weer in die bruine pot met die korrels gezet, maar mijn grijze blokje mocht ik houden. Dat blokje is net als baby's pampers (je weet wel, van de televisie), je houdt de billetjes zacht en droog. Maar nu moest ik wéér zien dat ik bij het water kwam, want ik kon het weer ruiken en met mijn nieuwe ogen kon ik ook heel veel zien. Eén oog heb ik flink aan het werk gezet en ook mijn wortels. Iedere dag houdt mijn bazin me even onder de kraan, ik sta vlak bij de keuken, ze komt daar heel vaak langs en kijkt dan naar mij. Vlak bij mij staat een Rebutia die is in maart hetzelfde overkomen als mij in augustus, maar die is nu erg tevreden; altijd voedsel en

die bruine korrels geven
haar veel steun. Uit
dankbaarheid heeft ze al
gebloeid en er werden
steeds dia's van haar
gemaakt; van mij zijn
er ook al een paar ge-
maakt. Als ik goed
mijn best doe, heeft
mijn bazin gezegd, word
ik misschien wel een
tentoonstellingsexem-
plaar, wat dat nu
weer betekent weet
ik ook niet, maar
het is best span-
nend. Mijn buur-
vrouw rekent daar
ook al op, maar
als ze dan nog
geen knoppen
heeft weet ik
niet of het haar
wel zal lukken,
maar we doen alle-
bei erg onze best.
En zo verdrietig
als op de
Ad-Rem van
aug./sept.
kijk ik al
lang niet meer.
IK kan al bijna
weer lachen.

EJW

De groeten van

Juttie en Rebutie.

Onder ons gezegd

Verslag juni en juli 2025

Allereerst een verslag van ons reisje op zaterdag 28 juni. We zijn eerst naar het Gimborn bomenmuseum in Doorn gegaan. Tot onze verassing stonden er op het terras nog allerlei vaste planten te koop. Daar hebben enkelen van ons al wat mooie exemplaren ingeslagen. Na de koffie met iets lekkers hebben we een wandeling door het park gemaakt, dat wemelde van prachtige oude bomen met vaak heel bijzondere stammen. Het was voor de verandering eens iets heel anders, maar wel bijzonder mooi en interessant.

Vervolgens zijn we naar cactuskwekerij Lakerveld in Lexmond gegaan. Niet alles zag er even goed uit, maar er waren onder andere wel mooie *Rebutia*'s en *Sulcorebutia*'s te bewonderen. Als afsluiting hebben we genoten van een lekkere pannenkoek in Westendorp.

Op donderdag 10 juli hadden we onze bijeenkomst in de kruidentuin. Het was prachtig terrasweer en we hebben dan ook lekker buiten gezeten. Na de koffie hebben we de tuin bekeken. Deze ziet er schitterend uit met een enorme verscheidenheid aan planten: rotsplanten, vaste planten, een groentetuin en verschillende landbouwgewassen. Je ziet zo dat hier ontzettend veel zorg en onderhoud in zit. Na de verloting en nog wat gezellig kletsen wenste de voorzitter iedereen een prettige vakantie. Hierbij sluit ik me graag bij aan en hopelijk zien we elkaar in september weer op onze jubileumbijeenkomst.

Annie

Foto 21: Kruidenhof Mallum - locatie van onze vereniging

Jaarprogramma 2025

Januari	9	Lezing door Theo Rengelink.
Februari	13	Jaarvergadering en lezing door Trudy Welman.
Maart	13	Praktijkavond
April	10	Lezing door Henk Viscaal.
Mei	8	Tuinbezoek.
Juni	12	Tuinbezoek.
	28	Reisje.
Juli	10	Kruidentuin.
Augustus		Vakantie.
September	11	Jubileumavond met Gert Ubink.
Oktober	9	Ruilavond.
November	13	Gast spreker.
December	11	Foto- en praatavond.

Open Dag

Zaterdag 11 april 2026

Mijnsherenweg 20

1433 AS Kudelstaart

Tel. 0297 326889

